

Bet. o. Lovf. om Statsstøtte til tuberkuløses Sygebehandling.

med Tuberkulose. Tager vi som Eksempel Aaret 1914—15, da alle Sanatorier var i fuld Drift, ser man af Aarsberetningerne, at der paa samtlige Sanatorier paavistes Tuberkelbaciller hos ca. 1 100 Patienter; af disse udskreves kun ca. 400 som bacilfri. I 1914 døde i hele Landet ca. 3 200 Mennesker af Tuberkulose. Det er altsaa kun $\frac{1}{8}$ af dette Antal, der blev smittefri paa Sanatorierne— og i Virkeligheden langt fra $\frac{1}{8}$ af samtlige smittefarlige Patienter, idet mange af disse jo smitter i længere Tid end blot det sidste Leveaar. Det er altsaa meget lavt regnet, hvis man siger, at $\frac{7}{8}$ af Smittefarens raader Sanatorierne ikke Bod paa,

2) at langt fra alle de, som er indlagte og behandlede for Tuberkulose i første Stadium, har været lidende af frisk Tuberkulose, og

3) at et meget stort Antal lettere Tilfælde ogsaa før Sanatoriebehandlingen er blevet helbredet; saaledes viser Overlæge Scheels Statistik over Sektioner paa Københavns Kommunehospital i i Tiden før Sanatoriebehandlingen, at over Halvdelen af forefunden Tuberkulose var helbredet uden speciel Behandling.

Ud fra disse Kendsgerninger vil man ikke undre sig over, at Kurven over Tuberkulosedødeligheden antager nedenstaaende Form: